

NOTÍCIES

DEL MOVIMENT POLÍTIC PER LA UNITAT
- EXPRESSIÓ EN EL CAMP POLÍTIC DEL MOVIMENT DELS FOCOLARS -

Cap a Stuttgart

8 de maig de 2004

Junts per Europa

- 10.000 participants
- Més de 100 moviments
- Personalitats civils i religioses
- Connexió via satèl·lit

La trobada “**Junts per Europa**” s’insereix en el marc d’una setmana important per Europa: ampliació de la Unió Europea, aniversari del final de la Segona Guerra Mundial i festa d’Europa. En contemporània també a Barcelona.

Barcelona,

15 de desembre de 2003

Fraternitat política a Catalunya

En el moment en què s’acaba de constituir el nou govern de Catalunya (un nou govern proclamat com a unitari tripartit), assistim a Barcelona a un acte en què es presenta la fraternitat com a categoria política i la unitat com a objectiu a assolir.

Madrid,

19 de desembre de 2003

La fraternitat universal: repte d’avui

A la seu de la Delegació del Parlament Europeu d’Espanya Lucia Fronza, Presidenta del Moviment Polític per la Unitat, subratlla els trets d’un estil polític que contribueix a construir relacions de qualitat per tot arreu, i que permet trobar solucions eficaces i adequades als problemes de cada realitat.

Adoptem un codi de comportament

Ispica, una ciutat com d’altres. Electors, dirigents polítics i candidats estipulen un “**pacte ciutadà**”, un codi de comportament per a la **campanya electoral**. Deu mil exemplars d’un petit llibre, amb deu punts, distribuït per la ciutat. La possibilitat de viure d’una manera diferent un període habitualment crispat de la vida política ciutadana.

Filadèlfia,

12 de setembre de 2003

Filadèlfia, primera jornada mundial de la interdependència

La “Declaració d’Interdependència”, signada per 500 persones, vol donar l’empenta als ciutadans del món per al renovament civil i la cooperació mútua.

Brasília,

28 de novembre de 2003

El Moviment Polític per la Unitat al Brasil

Segona trobada nacional del Moviment amb el títol: “Fraternitat, arrel de pau i llibertat”, on han participat més de 600 polítics de les més diverses tendències polítiques, compromís d’un poble que vol testimoniar la unitat a tots els ambients de la societat.

CHRISTLICHE BEWEGUNGEN UND GEMEINSCHAFTEN MITEINANDER FÜR EUROPA
CHRISTIAN MOVEMENTS AND COMMUNITIES TOGETHER FOR EUROPE
COMMUNAUTÉS ET MOUVEMENTS CHRÉTIENS ENSEMBLE POUR L'EUROPE
MOVIMENTI E COMUNITÀ CRISTIANI INSIEME PER L'EUROPA
WSPÓLNOTY I RUCHY CHRZEŚCIJAŃSKIE RAZEM DLA EUROPY
ХРИСТИАНСКИЕ ОБЩИНЫ И ДВИЖЕНИЯ ВМЕСТЕ ДЛЯ ЕВРОПЫ
MOVIMIENTOS Y COMUNIDADES CRISTIANOS JUNTOS POR EUROPA

Junts per Europa

PER CONTRIBUIR A DONAR UNA ÀNIMA A LA CONSTRUCCIÓ DE LA NOVA EUROPA "UNIDA EN LA DIVERSITAT" QUE REALITZI LA SEVA VOCACIÓ UNIVERSAL DE PAU I UNITAT ENTRE ELS POBLES.

8 De Maig De 2004

STUTT GART

Alemanya

Hanns-Martin-Schleyer-Halle- 10.00 - 17,30

En connexió via satèl·lit amb

TROBADES CONTEMPORÀNIES

EN MÉS DE 100 CIUTATS EUROPEES

Els anys cinquanta va començar una experiència de solidaritat sense precedents entre els pobles d'Europa: Estats que s'havien enfrontat en lluites sanguinàries, van decidir crear noves formes de cooperació. El primer pas d'una aventura que va donar vida al procés d'unitat del continent europeu.

En aquests moments en què es delinea la unitat d'Europa, també amb l'entrada de pobles de l'Est i del Sud del continent, Moviments, Comunitats i grups de les diferents Esglésies europees entrellacen, **per primera vegada a la història**, un camí de comunió i de col·laboració: junts volen donar visibilitat a una **xarxa de fraternitat**, que ja s'estén a tot el continent trencant barreres històriques, i també volen fer una **aportació dels pobles** per a una Europa dels ciutadans.

Aquesta trobada s'insereix en una setmana important per a Europa:

- **primer de maig: ampliació de la Unió Europea** amb l'entrada d'Estònia, Letònia, Lituània, Polònia, Eslovènia, Eslovàquia, República Txeca, Hongria, Malta i Xipre.
- **8 de maig: aniversari de la fi de la segona guerra mundial** (8. 5. 1945).
- **9 de maig: festa d'Europa**, en l'aniversari de la històrica declaració de Robert Schumann el 1950, que proposava la formació d'una comunitat al servei de la pau, signe precursor de la Unió Europea.

El programa de la manifestació preveu les intervencions de fundadors i responsables de Moviments, Comunitats i grups, d'entre els quals citem **Chiara Lubich** (Moviment dels Focolars), **Andrea Riccardi** (Comunitat de Sant'Egidio), **Friedrich Aschoff**, **Ulrich Paarzany** (evangèlics), **Heikki Huttunen** (ortodox).

Així com la contribució de **Romano Prodi**, President de la Comissió Europea; el **Card. Walter Kasper**, Persident del Pontifex Consell per a la Unitat dels Cristians, i **Johannes Friedrich**, bisbe de l'Església evangèlico-luterana de Baviera.

Es preveu la participació de nombrosos representants de les institucions polítiques de diversos països europeus, de bisbes de vàries Esglésies i de personalitat del món de la cultura.

Els **testimonis** de Moviments, Comunitats i grups volen ser expressió d'una possible resposta a les preguntes fonamentals del dia d'avui: la pau, un nou estil de vida que posi els europeus en diàleg, la integració de pobles i cultures diferents, els valors de la família, la solidaritat amb els més pobres d'Europa i del món. **Els joves** expressaran el seu compromís i la seva visió d'Europa. Els **moments artístics** s'alternaran tot i expressant la riquesa dels diferents pobles. Hi participen, entre d'altres: Judy Bailey, Albert Frey, Beatbetrieb, Gen Rosso, Gen Verde, Companyia de ballet de Liliana Cosi i Marinel Stefanescu.

Més informació: www.europ2004.org

Per participar-hi: telèfons 93. 2317009 – 93.4071070 o email: mppu.bcn@wanadoo.es

Per a la transmissió en contemporània a Barcelona us enviarem més dades.

Fraternitat política a Catalunya

És un moviment internacional -Moviment Polític per la Unitat- irradiació del Moviment dels Focolars, qui ens convoca sota el títol: **“La fraternitat universal, repte d’avui”**.

Vera Araujo, sociòloga, experta en l’anomenada Economia de Comunió, és la primera a intervenir en l’acte celebrat al Consolat de Portugal de Barcelona. Ens parla i ens demostra de quina manera la fraternitat, una fraternitat de debò, es pot viure en política. Ens l’emmarca en la història dels moviments polítics per concentrar-se en la pretesa Igualtat-Llibertat-Fraternitat de la revolució francesa, tot dient que l’última part està encara per desbrossar i afirmar que estem entrant a un època adient per posar-la en pràctica.

Seguidament **Lucia Fronza Crepaz** comença a parlar d’unitat aplicada a la política. Fraternitat i unitat entre partits polítics, per exemple. En realitat l’evidència del que veiem i sentim no és pas així. Tot el contrari, semblaria més aviat que els partits i les persones que els representen, quan surten, per exemple, a la televisió sembla que volen evidenciar la diferència, el contrast, i no només això, la seva praxi habitual seria la de menystenir l’opinió de l’altre i fins i tot a vegades desqualificar la persona mateixa. Bé, de fet es tracta de la dinàmica de l’oposició. Oposar-se s’entén generalment com a impedir allò que diu, fa o vol l’altre. Amb els excessos que tots coneixem, com el de sostenir que tota la raó està d’una part. Fins al punt que és una activitat humana que semblaria precisament que cerca la “manca d’unitat”. (Però ben pensat potser és el que se’ls demana).

Lucia Fronza, en canvi, ens comença a desgranar experiències concretes de com fer possible aquesta unitat: fraternitat i unitat dintre de cada partit, dintre de les coalicions, i fins i tot entre partits oposats, això sense renunciar a la pròpia visió, a la pròpia identitat. Ens ha proposat una unitat feta, precisament, de diversitat, d’opcions diferents, però alhora necessàries totes, per entendre i actuar davant de la complexitat de les opcions polítiques cap al bé comú.

En realitat mancaria poc perquè la contradicció, la dinàmica de l’oposició, o bé la de l’enfrontament, esdevingués una paradoxa. En l’actuació política, on precisament s’evidencia la diversitat al màxim nivell, la fraternitat de debò, que ha de néixer sobretot en la relació entre persones, s’aniria aplicant de mica en mica en les relacions entre grups i sistemes, fent el miracle d’albirar un horitzó d’unitat.

La presentació del Moviment Polític per la unitat a països com Itàlia, Àustria, Eslovàquia, Txèquia, Argentina, Brasil, Uruguai, Espanya està comportant que polítics de diferents ideologies i corrents, dretes, esquerres, es reuneixin per trobar espais de fraternitat sota aquest mateix esperit que ell i altres com ell estan difonent. Els polítics que volen seguir aquest esperit arreu del món busquen espais i temps per trobar-se, per tal de posar en comú aquesta motivació fonamental i, a la vegada, compartir el pensament que pot il·luminar formes i actuacions concretes. Un espai així -de reflexió, de compartir i d’ajudar-se a viure la fraternitat entre persones de partits diferents i oposats-, és motiu de joia i la garantia d’una política realment integral per a tothom.

Fraternitat i unitat doncs, que, en acabar les intervencions dels ponents, semblava que eren ja una realitat, quan el diàleg i el compartir experiències concretes entre tots els assistents, alcaldes, diplomàtics, polítics en general, esdevenia una celebració d’aquest esperit i mostrava els primers efectes d’aquest tipus de política: de seguida es concreta en una visió no sols local sinó mundial i es compromet en les necessitats més urgents de la fam i la injustícia.

[Extracte d’un article publicat a la revista Ciutat Nova núm. 91, febrer-març 2004]

La fraternitat universal: repte d’avui

A la seu de la Delegació del Parlament Europeu d’Espanya Lucia Fronza Crepaz, Presidenta del Moviment Polític per la Unitat, subratlla els trets d’un estil polític que contribueix a construir relacions de qualitat arreu, i que permet trobar solucions eficaces i adequades als problemes de cada realitat.

Citem una part de l’entrevista a Lucia Fronza Crepaz concedida en ocasió d’aquesta trobada i publicada en la revista *Ciudad Nueva*, núm. 406, febrer 2004.

[...]

–Hablando de la fragilidad de la política, señala usted la fractura entre individuo y comunidad, entre sociedad e instituciones, entre nacional e internacional. ¿Dónde quedan las tensiones de base religiosa, ideológica o cultural que enfrentan Oriente y Occidente?

–También están contempladas. La política de la fraternidad pide a todo el que vive la política, sea a nivel municipal, sea a nivel de la ONU, que tenga una capacidad universal a la hora de afrontar los problemas. Esas

fracturas universales hoy las tenemos en nuestras ciudades. El conflicto religioso se puede trasladar a nuestras ciudades, y también el conflicto de las viejas y nuevas pobreza.

El poner la fraternidad como base, nos obliga a considerar los problemas de nuestras ciudades y ensayar soluciones políticas con esa capacidad de acoger la diversidad y hacer de ella una riqueza, lo cual amplía nuestra visión política. Sin duda, los atentados no se dan sólo por que exista un Saddam Hussein o un Bin Laden. El terrorismo tiene su humus justamente en la injusticia social y en la falta de diálogo entre las grandes religiones. Depende de todos, especialmente de Occidente, empezar a redistribuir, si no, no puedo imaginarme una política ni siquiera en nuestras ciudades.

- [...] para que la fraternidad sea categoría política hay que tener más amplitud de miras...

-No es que tenga que llegar a ser categoría política. Ya lo es. La libertad y la igualdad cualifican la relación entre los hombres, pero la fraternidad “dice” cuál es esa relación, porque me define a mí como hermano tuyo y a ti como hermano mío.

Pensemos en los presupuestos del Estado. Con la categoría de la fraternidad los presupuestos serán muy distintos. La cooperación internacional será un capítulo fundamental, el armamento menos fundamental, la opción por los pobres será también fundamental... Es decir, la fraternidad señala prioridades en los contenidos de la política. Y también en el método, pues si el representante de otro partido es mi hermano, entonces aporta una verdad importante para la construcción de la comunidad. Y lo mismo vale para los fines, que no será repartirse los bienes entre los políticos, por supuesto, ni tampoco el bienestar de la propia comunidad, sino que será la fraternidad universal. En definitiva, el contenido, el método y el fin de la política cambian radicalmente con la fraternidad, lo cual demuestra que es una categoría política.

-Háblenos de ese pacto entre electores y elegido que usted apunta como instrumento de control político.

- [...] Hay que restaurar la democracia y ver cómo controlar. Y controlar no significa vigilar a los políticos, sino mantener una relación viva para comprender cuál es la vocación de la propia comunidad.

Es un pacto con una metodología precisa, que asegura una participación y se fijan fechas para la evaluación. Es un pacto ético, que requiere moralidad por parte del ciudadano, el cual ha de ser “casto”. Casto quiere decir pureza de intereses. No se trata de ir al político solicitando el interés propio, sino de saber dejarlo de lado para dar cabida al interés de la comunidad. Y al político se le pide lo mismo: que sea desprendido de los bienes y que obedezca a la autoridad del pueblo. Por último es un pacto programático, es decir, no basado en discursos, sino en compromisos muy concretos, que se puedan controlar, como podría ser el plan de una ciudad, etc.

Todo esto supone que la relación sea muy viva, aunque a veces sea conflictiva, en el sentido de que no todo es idílico. Nunca hay que parar de dialogar. Y esto da a los ciudadanos la capacidad de sentirse políticos, protagonistas.

-Algún ejemplo concreto...

-Cierta ciudad tenía que poner en marcha su plan regulador. Los nuestros se propusieron consultar a todos los representantes de la ciudad: los representantes de los campesinos, de los sindicatos, de los universitarios, de los jóvenes, de la Iglesia, de los partidos... Después de todos estos coloquios, cuyo objetivo era considerar la vocación de la ciudad, se dieron cuenta de que llevar adelante un plan industrial no era lo adecuado. Así es que propusieron otro plan, lo presentaron y fue aceptado. En consecuencia, en lugar de una ciudad industrial, lo que resultó fue una ciudad con vocación universitaria y cultural. Esto es política.

-Es un consuelo ver que vuestra experiencia logra superar las posiciones demagógicas e ideológicas. Ahora bien, ¿si los partidos no se basan en principios ideológicos, en qué se sustentan?

-[...]Es importante restaurar el partido. ¿Cómo? Pues justamente estableciendo una relación nueva entre partido y partido. Si yo doy mi verdad, la de mi partido, por amor, estoy obligada a ir hasta el final en busca de la verdadera razón de la existencia de mi partido. No sólo. Si los ciudadanos me preguntan por qué hago política, yo estoy obligada a volver a la verdadera razón, incluso a cambiar lo que haya que cambiar, incluso a reconocer que quizás el partido ha agotado su camino y hay que inventarse algo nuevo.

Quiero decir, en la dinámica de relación entre los partidos, aunque parezca que debería ser al revés, si me abro a la relación con el otro, comprendo mejor lo que soy.

-Parece plenamente convencida de que la posibilidad del desarrollo de la política pasa por la fraternidad. Convéncame también a mí.

-Hay que partir de la constatación de que la política está en crisis. Hoy la política tiene una voz muy débil en el panorama social y cultural. Y sin embargo, las cuestiones más difíciles se le plantean a la política: la cuestión guerra – paz; la cuestión de unos límites precisos para la ciencia, que hoy dispone de la tecnología para hacer lo que quiera; la armonización entre la libertad de información de los medios de comunicación frente a la salvaguardia de la persona...

Hay que reforzar la política, pero no con un brazo armado, sino dándole valores. Si la política quiere recuperar un paso decidido y una perspectiva, sólo lo puede hacer dotándose de valores, porque, si no, tendrá que pillar la fuerza en otra parte. La capacidad de entender cuál es la historia de la humanidad y ayudar a que se realice, sólo puede obtenerse teniendo valores que impulsen a dar la vida por la comunidad.

Yo creo que somos pioneros de algo que está creciendo en el mundo. Ese cortejo universal que vimos aquí y en Norteamérica y en Sudamérica está reclamando que alguien tenga el coraje de decir lo que la gente ya siente, políticos incluidos. La fraternidad es un valor inscrito en cada hombre, basta sacarlo a la luz y que alguien tenga el valor de etiquetarlo.

No es casual que Chiara Lubich se haya convertido en un punto de referencia para muchos políticos. Y no lo es desde un punto de vista religioso, que también lo es para muchos, sino desde un punto de vista netamente político, pues se dan cuenta de que está diciendo algo nuevo para la política.

Adoptem un codi de comportament

Ispica, ciutat siciliana de 15 mil habitants. El 25 de maig es votava per a l'elecció directa de l'alcalde i la renovació dels regidors. Una cita que capta l'atenció general i encén els ànims. Aquí trobem Giuseppe, Carmelo, Chiara, Salvuccio, Angelo, Andrea, Pippo. Alguns d'entre ells fan política activa, o tenen un passat de compromís administratiu a la ciutat. Són de diversos partits i diferent extracció política.

Tenen en comú les ganes de treballar, de donar una contribució directa per tal de millorar la vida política de la ciutat, el desig de creure-hi, de provar a la seva pròpia pell que és possible realitzar l'ideal de la fraternitat. Els obstacles no falten: la confrontació política, les idees diverses i les opcions polítiques contraposades, els trajectes polítics que de vegades s'encreuen i d'altres es confronten perillosament.

És així com neix la proposta d'un "**codi de comportament**" de cara a la propera campanya electoral. Poques regles, una mena de promptuari per intentar viure de manera diferent un període habitualment "convuls" de la vida política ciutadana. **Deu punts**, recollits en un petit llibre, imprès en 2.000 còpies i difós per la ciutat: "un programa polític-administratiu construït amb els ciutadans, despeses electorals contingudes i transparents, la selecció de les candidatures, sí a la dona i a la inserció dels joves, no als atacs personals, no al vot d'intercanvi, la participació al vot i a les institucions democràtiques, no a manifestos i a fulls volants salvatges, una informació honesta, veritable i imparcial".

La proposta del "Codi" es presenta a la ciutat. En una sala plena, els toca a Chiara Stornello i Giuseppe Di Pietro il·lustrar una proposta que podria semblar revolucionària, nascuda al si del Moviment Polític per la Unitat, i que fins uns dies abans havia estat escarnida per alguns que pensaven trobar-se davant d'una de les moltes iniciatives utòpiques que duren un tancar i obrir d'ulls. Al seu costat hi havia el Pare Giuseppe Di Rosa, director de l'Escola de Formació política de la diòcesi de Noto, i dos parlamentaris del MppU.

Massimo Grillo, parlamentari nacional del Udc, i Giovanni Barbagallo, cap del grup de la Margherita al Parlament sicilià van presentar la seva experiència política envigorida per una proposta política que permet superar les barreres que s'erigeixen entre els partits, que permet a cadascú de ser íntegrament ell mateix i de consolidar la pròpia experiència política sense hostilitat cap a l'adversari. El tema de la fraternitat esdevé l'aposta de la vida política quotidiana de cadascú.

El nivell d'atenció és molt alt i creix més i més: aquella proposició, en aparença senzilla i ingènua, es torna un repte concret, per a tothom. El Codi enregistra les primeres adhesions. El cercle ciutadà de la Margherita fa saber que el comparteix. El mateix fa l'exalcalde Giambattista Amore, el conseller provincial Carmelo Zocco, tres dirigents de partit, un candidat a l'alcaldia, a més d'un grup de ciutadans.

"**El Codi és una ocasió per a tothom** -expliquen els promotors-: elegits i electors, majoria i minoria, governants i polítics d'oposició. És un "instrument terapèutic" per començar a guarir els mals de la política. Però és, també, una ocasió per lliurar al ciutadà-electoral uns criteris d'elecció, als partits un instrument d'anàlisi, a la col·lectivitat un medi de promoció social, política i cultural".

Des d'Ispica l'experiència del nostre petit grup d'amics s'estén. Els conviden al "Palazzo dei Normanni", seu del Parlament sicilià, per presentar la seva experiència en una de les trobades organitzades pel Moviment Polític per la Unitat. El Codi traspasa les fronteres i sacseja les consciències de molts: a Trecastagni (Catània) un partit el fa seu i n'imprimeix 3.000 còpies, així com a Rosolini, encara que amb un partit de diferent extracció política. A d'altres ciutats arriba l'eco d'aquesta iniciativa que molts comencen a apreciar.

"El Codi -explica **Giuseppe Di Pietro**, exregidor- ha mostrat que el valor de la fraternitat universal no és una quimera i es pot viure a les nostres ciutats. L'impacte que aquesta proposta nostra ha tingut a la ciutat, i més enllà d'ella, ha mostrat que el valor de la fraternitat, si es viu, és capaç de produir resultats, el nostre ha estat una mena de "**laboratori**" on s'activa un procés químic que provoca una sèrie de reaccions en cadena. Crec que aquest estimar la pàtria de l'altre, com la pròpia, el partit de l'altre, com el propi, és una "**petita llavor**" llançada a la història d'avui, una nova categoria de la política que pot esdevenir praxi quotidiana".

Elements del codi de comportament

- 1. Un programa polític administratiu construït amb els ciutadans**
Fundar el propi compromís polític, sigui de partit o de candidat individual, sobre un programa factible, útil, respectuós de les exigències de la col·lectivitat és un acte d'estima i de responsabilitat per a la pròpia ciutat (regió, estat). Un programa seriós ha d'indicar amb claredat quins són els instruments que vol utilitzar per aconseguir els objectius previstos, per no quedar-se en els enunciats.
- 2. Despeses electorals contingudes i transparents**
La campanya electoral, se sap, també requereix un oneros compromís econòmic. Caldrà que cada candidat, partit o coalició es responsabilitzi en la conducció d'una campanya electoral dirigida a la contenció dels costos de propaganda dins dels límits raonables, garantint també la màxima transparència sobre les fonts, l'entitat i la modalitat d'utilització de les contribucions.
- 3. La selecció de les candidatures**
Una comunitat civil que creix expressa cada vegada més una millor qualitat de la pròpia classe dirigent. Entre els paràmetres de valoració de les candidatures pot trobar acolliment l'examen del valor d'un candidat començant per la seva història personal, per la seva coherència i el seu estil de vida en relació amb les idees que professa.
- 4. Sí a la dona i als joves**
Per assegurar la qualitat i la importància de la política a favor de la comunitat local esdevé fonamental reconèixer la presència femenina dintre de les llistes i del consistori, així com una atenció a les temàtiques relatives al seu electorat. Així com és fonamental ajudar els joves a formar-se una consciència política i a participar a la vida pública. La classe dirigent del futur es construeix en el present.
- 5. No als atacs personals**
La confrontació política s'ha de centrar en els continguts programàtics i en les diferents propostes d'opcions administratives per a la solució dels problemes. La dignitat de cadascú, la vida familiar i la privacitat requereixen el respecte de tots els subjectes polítics, així com dels voluntaris o simpatitzants de cada grup.
- 6. No al vot d'intercanvi**
La campanya electoral sovint es transforma en el lloc de les promeses de fàcil solució als problemes individuals, de pressions polítiques i econòmiques que condicionen amb força l'elecció personal i de la família. El polític també es pot deixar condicionar en la seva coherència política, deixant que els interessos personals redueixin la pròpia credibilitat per tal de representar els interessos de la col·lectivitat.
- 7. Una cultura de la legalitat**
L'experiència ens mostra com és de fàcil relliscar en la il·legalitat. Una cultura autèntica de la legalitat requereix, per part de candidats i electors, la capacitat de viure la campanya electoral com un moment de maduresa democràtica i de creixement civil.
- 8. La participació al vot i a les institucions democràtiques**
Si l'expressió del vot és un dret i un deure, és, per damunt de tot, un valor cívic. Que cadascun dels electors exerceixi aquesta responsabilitat. Així doncs cal votar amb llibertat, consciència i coherència.
- 9. No a manifestos i propaganda salvatges**
Demanam que s'evitin les formes de penjada abusiva de cartells i la difusió de material de propaganda indiscriminada. És important lliurar el material directament als ciutadans, establint, d'aquesta manera, un contacte i un diàleg amb ells.
- 10. Una informació honesta, veritable i imparcial**
La qualitat de la campanya electoral depèn dels polítics implicats, però també dels ciutadans joves i adults, *opinion leaders*, que han de contribuir, fent cadascú la seva part, a l'èxit positiu de la pròpia campanya. Als medis els pertoca la tasca de "col·laborar en l'educació a la democràcia", donant una informació "veritable, honesta i respectuosa de la dignitat humana" garantint les condicions de "*par condicio*" per a tots els subjectes en competició.

El Moviment Polític per la Unitat al Brasil

El 28 de novembre de 2003, a dos anys de la fundació del Moviment Polític per la Unitat al Brasil, té lloc a l'auditori principal del Parlament Federal de Brasília, la segona trobada nacional del Moviment, amb el títol: “**Fraternitat, arrel de pau i de llibertat**”.

Els participants han estat uns 600, entre els quals trenta diputats federals, dos senadors, diputats de l'Estat, regidors, representats de Moviments socials, sindicalistes, etc., pertanyen a les més diverses tendències polítiques, provenen de 25 estats, dels 27 que constitueixen la Federació brasilera. Destaquem també la presència de molts joves.

Al moment de l'obertura el President de la Cambra dels Diputats, el **Dr. Joao Paulo Cunha**, ha recordat la seva trobada, quan era adolescent, amb l'espiritualitat del Moviment dels Focolars, on ara troba inspiració per a la seva acció política, tot subratllant la seva estimació personal per al Moviment Polític per la Unitat.

La Televisió de la Cambra de Diputats ha retransmès en directe per al Brasil el missatge de Chiara Lubich i els treballs de la tarda.

Les següents intervencions i les experiències de Lucia Fronza Crepaz, del diputat italià Maximo Grillo, de Juan Esteban (del Moviment Polític per la Unitat d'Argentina) així com les dels brasilers: la diputada Luiza Erundina, Antonio Carlos Pannunzio i d'altres, han demostrat amb claredat que aquesta proposta constitueix la veritable resposta als desafiaments i a les expectatives del món polític.

Maria José Marinha, diputada federal, de Brasília, deia: “Jo no coneixia Chiara Lubich, sentia parlar d'ella, però escoltar el seu discurs i veure la seva imatge és **el missatge que tots els pobles desitgen**: el missatge de la construcció d'una societat que no sigui solament tecnologia, si no que tingui perspectives a totes les àrees, i sobretot una societat construïda per a la pau en la fraternitat... i Chiara la presenta molt bé. Per això sento aquest entusiasme per Chiara i el Moviment dels Focolars”.

El diputat federal **Walter Feldman** (PSDB-SP) comentava: “Crec que resulta clar per a tots nosaltres que **ha arribat el moment de la fraternitat**. La construcció d'un Estat solament amb igualtat i llibertat no és suficient. Nosaltres hem de tenir una relació entre les persones que demostrï que l'interès públic supera l'interès personal”.

Vincenzo Petrone (ambaixador italià al Brasil): “Aquesta trobada és extraordinària per l'esperit, però també per les dimensions... Rarament es veuen tants diputats que es queden a Brasília els divendres, quan el Parlament està tancat, per participar a una trobada d'aquestes característiques. Tinc la impressió que el Moviment dels Focolars aquí al Brasil **tindrà una influència política de gran importància en l'evolució d'aquest país**”.

Filadèlfia, primera jornada mundial de la Interdependència

A la seu de la Societat Americana de Filosofia, 227 anys després de la Declaració d'Independència dels Estats Units de la Gran Bretanya, i després de dos anys de la tragèdia de les Torres Bessones, una assemblea de 500 persones, líders polítics internacionals, intel·lectuals i artistes han signat la “**Declaració d'Interdependència**”. La proposta va sorgir del Prof. Benjamin Barber, polítòleg i docent de la Universitat de Maryland. Davant del perill d'una insalvable divisió del món entre Nord i Sud i d'una globalització sense regles, ell pensa que és indispensable cultivar a la societat i a la política la virtut civil de la Interdependència i els comportaments que se'n desprenen.

Chiara Lubich, Kofi Hannan, Hillary Clinton, Vaclav Havel, Walter Veltroni, Adam Michnik (Cofundador de Solidarnosc) entre les prestigioses signatures que van subscriure el document.

Chiara Lubich, en particular, va acceptar la invitació a fer-se present a la manifestació amb una reflexió de la qual citem un passatge: “La realitat de la Interdependència (de fet) ens recorda un ideal per a mi molt estimat, pel qual -juntament amb moltes persones de bona voluntat compromeses en política, economia i en els camps més diversos de l'actuació i del saber- he decidit dedicar la meua vida: la unitat de la família humana.

Al final de la trobada el **Prof. Barber** va declarar: “Chiara està molt més endavant que nosaltres. És una pionera! Fa això des de fa molt de temps i són uns quatre o cinc milions de persones arreu del món que la segueixen. Això demostra **la potència de les idees**, la potència de la idea de la fraternitat, la potència de la idea de la interdependència. Volem portar al món polític i civil aquest potent Moviment espiritual que Chiara ja ha començat i ha estès al món sencer.”